

minister, fordi han gav Tilsagn om at genopføre de 10 000 Kr. til Dansk Idrætsforbund paa Tillægsbevillingslovsforlaget. Samtidig maa jeg naturligvis beklage, at Ministeren derimod ikke kunde tage Hensyn til de af mig fremsatte Ønsker vedrørende Haandværkssvendenes Rejse- og Sygeförening og Skandinavisk Centralunderstøttelseskasse i Udlandet. Navnlig for sidstnævntes Vedkommende vil jeg gerne anmode Ministeren om at tage det Spørgsmaal op til endnu en Overvejelse. En Forhøjelse af dette Tilskud vil betyde saa overmaade lidt — Tilskuddet er i Forvejen kun 500 Kr. —, og jeg kan ikke se, at en Imødekommen af et saadant Krav kan drage nogen som helst Konsekvenser eller forøgede Krav efter sig, idet Skandinavisk Centralunderstøttelseskasse arbejder under ganske særegne og særlig vanskelige Forhold. Derfor synes jeg, man meget vel kan imødekomme disse unge Haandværkere, som under vanskelige Forhold maa slaa sig igennem i Udlandet, uden at det behøver at danne Præcedens for Krav fra anden Side. Jeg vil derfor gerne endnu en Gang bede den højtærede Indenrigsminister om at tage under Overvejelse at forhøje Beløbet paa de 500 Kr., helst saa meget som muligt naturligvis. Samtidig haaber jeg paa, at disse Overvejelser vil føre til det Resultat, at Ministeren kan bive enig med mig paa det Punkt.

Dernæst skal jeg rette et Par Bemærkninger til den højtærede Finansminister i Anledning af hans Svar paa min Anke over Ansættelsen af Vurderingsformanden for Randers Skyldkreds. Finansministeren sagde, at det var ikke Skik og Brug, at en Minister stod op og gjorde Rede for sit Valg af Personer, hvorfor han havde foretrukket den ene eller den anden. Det er maaske rigtigt; men det har i hvert Fald heller ikke tidligere været Skik og Brug, at en Minister i den Grad tilsidesatte det kommunale Selvstyre, som den højtærede Finansminister har gjort i dette Tilfælde, og derfor mener jeg, der er særlig Grund for Ministeren til at udtale sig, hvad han da ogsaa har ment at burde gøre. Jeg tillader mig at minde om, at den Mand, som Finansministeren vragede ved den paagældende Ansættelse, fik 11 Stemmer i Randers Byraad mod 7 Stemmer, der faldt paa den Mand, som Ministeren har udnævnt. Naar Ministeren siger, at deres Kvalifikationer nærmede sig stærkt hinanden, kan det maaske siges at være rigtigt; men naar han tilføjer, at han ansaa Arkitekt Posselt

for at være absolut den bedste, maa jeg med det Kendskab, jeg har til Forholdene, uden at jeg derfor vil forklejne Finansministerens Dømmekraft i al Almindelighed, tillade mig at mene det stik modsatte. Mit Spørgsmaal til Ministeren om, hvori denne Mands Fortrin bestod, undlod han da ogsaa ganske at besvare, skydende sig ind under det saakaldte Skik og Brug. Naar Randers Byraad med 11 Stemmer mod 7 har erklæret sig for Arkitekt Mønster, naar Borgernes Repræsentation, som maa kende de to Mænd særdeles godt, eftersom den ene er Byraadsmedlem og den anden har været det i en lang Aarrække, har givet Arkitekt Mønster 11 Stemmer, saa ser jeg deri et Bevis for, at min Anskuelse er den rigtige.

Jeg vil gerne protestere imod, at Finansministeren betegner denne Afstemning i Randers Byraad som politisk. Da jeg indledede min Forespørgsel, nævnte jeg, at jeg gik ud fra som givet, at det laa under Ministerens Værdighed at tilsidesætte de saglige Hensyn for de politiske. Det samme Hensyn mener Finansministeren ikke at skyldte Randers Byraad, thi Ministeren siger herom, at disse Indstillinger desværre altid er af politisk Karakter, hvad der naturligvis gør, at de med Hensyn til Bedømmelsen af de personlige Kvalifikationer ikke har saa megen Vægt, som de vilde have, hvis Afstemningen fandt Sted uden Hensyn til vedkommendes politiske Partistilling. Men heller ikke en saadan Beskyldning mod Randers Byraad for at have tilsidesat de saglige Hensyn for de politiske vil hjælpe den højtærede Minister. Thi hvorledes skulde man tænke sig, at i et Byraad, hvor der sidder et borgerligt Flertal, et stort Flertal af politiske Grunde stemte paa en Socialdemokrat? Nej, det, der er sket, lader sig ikke forklare derhen, at denne Mand har faaet de 11 Stemmer af politiske Grunde. Der vil heller ikke i saa Henseende være den mindste Knage for Ministeren at hænge sin Hat paa i denne Sag.

Ministerens Beskyldninger blandt andet mod Randers Byraad for i denne Sag at have tilsidesat saglige Hensyn for politiske falder ganske tilbage paa ham selv. Den højtærede Minister kan herefter ikke formene os i at tro, at netop han har gjort det, han beskylder andre for, har tilsidesat de saglige Hensyn for politiske, har foretrukket den lokale Arbejdsgiverformand og Grundejerrepræsentant i Byraadet for den socialdemokratiske Arkitekt til Trods for Byraadets Indstilling.